

د څېرونو له: (۳)

فاندې چېرونه

روزماده فضایل او مسائل یا

لیکوال: مولوی عبدالحق حماد

Ketabton.com

افغان بنست
د علمي خپنو مدیریت
د تالیف او ژبارې آمریت



روزه

احکام، فضائل او مسائل یې

مولوي عبدالحق حماد

لیکلر

9	د ادارې یادښت
11	روژه یو ستر نعمت
14	د انسان د پیدایښت مقصد
14	ایا پربنټې د عبادت لپاره بس نه وې؟
15	عبادات په دوه ډوله دي
15	لومړۍ ډول: بلا واسطه عبادت
16	دوهم ډول: بالواسطه عبادت
16	بلا واسطه عبادت غوره دي
17	د رمضان د هر کلې صحیح طریقہ
19	د روژې تعریف
19	د روژې تاریخ
20	د روژې مشروعیت
20	د رمضان روژې حکم
22	د روژې حکمت او فلسفه

د روژې ځینې روغتیا ګتې.....	23
د روژې فضائل.....	27
په بنکاره روژه خورل.....	33
د رمضان روژه پرچا فرض ده؟.....	34
د میاشتې په لیدلو سره روژه نیول.....	35
د شک د ورځې روژه.....	35
د روژې شرطونه او اركان.....	36
۱ - نیت کول.....	36
۲ - له خوراک، خبناک او جماع خخه ئان ژغورل.....	37
هغه کارونه چې روژه نیونکي ته روا دي.....	38
۱ - د شپې له خوا خوراک، خبناک او جماع.....	38
۲ - د سهارتر اوول وخته د پېشمني وروسته کول.....	38
۳ - که د ورځې معلومه شي چې رمضان دی، د ورځې نیت کولای شي.....	39
۴ - هغه چې پر ئان کابو لري، له مېرمنې سره لوبي کولای شي.....	40
۵ - په سفر کې د روژې خورل.....	40
۶ - پوره او دس کول خو په مضمضه او استنشاق کې احتیاط کول.....	40

41.....	د روژی ماتونکي
41.....	هغه شيان چې کفاره او قضا دواړه لازموي
41.....	۱ - خوراک او خبناک
42.....	۲ - جماع
42.....	هغه شيان چې روزه پري ماتېږي او یوازې قضا یې لازميږي
42.....	۱ - قصدا په ډکه خوله قى کول:
43.....	۲ - حیض او نفاس:
43.....	۳ - په زوره پر چا روزه ماتول
44.....	۴ - په لوی لاس (په قصد سره) دود تېرول
44.....	۵ - سگريت يا چلم څکول
44.....	۶ - د پېشمني په وخت کې تېروتل
45.....	۷ - د روزه ماتي په وخت کې تېروتل
46.....	هغه شيان چې روزه پري نه ماتېږي او نه هم مکروه کېږي
46.....	۱ - غسل کول
46.....	۲ - مسواك کارول
46.....	۳ - سرغورول

۴۷.....	۴- احتلام.....
۴۷.....	۵- خوشبویی کارول.....
۴۷.....	۶- د اپتیا پر وخت د خوړو خوند کتل.....
۴۸.....	۷- د سترګو درمل کارول.....
۴۸.....	۸- د مار یا لرم چیچل.....
۴۸.....	۹- په هېړه سره خوراک یا خښاک کول.....
۵۰.....	هغه شیان چې روزه پرې مکروه کېږي.....
۵۱.....	هغه عذرونه چې له امله یې روزه ماتول روادی.....
۵۱.....	۱- د ناروغۍ د زیاتېدا وېړه.....
۵۲.....	۲- د مور یا ماشوم ژوند ته ګواښ.....
۵۲.....	۳- مرګونې تنده رامنځته کېدل.....
۵۲.....	د رمضان اړوند بېلا بلې مسئلي.....
۵۲.....	۱- د روزې کفاره.....
۵۴.....	۲- د روزې قضاء.....
۵۴.....	۳- پېشمنی.....
۵۵.....	۴- روزه ماتی.....

55.....	۵- تراویح
56.....	د روژې اړوند بېلا بلې مسئلې
56.....	په هغه سیمو کې د روژې حکم چې شپه یا ورڅي پېړه اوږده وي
56.....	یو د پرمې روژه
57.....	جراحی عملیات
58.....	له بدن خخه وینه وېستل
59.....	په روژه کې غابن وېستل
59.....	په پوزه کې دوا کارول
59.....	په روژه کې شونډې سري کول
60.....	مېرمن د ورځې په منځ کې له حیض خخه پاکېدل
60.....	په غور کې او به یا تېل نتوتل
60.....	نابالغ چې روژه ماته کړي قضا پري نشته
61.....	د روژې مستحبات
61.....	۱ - په روژه ماتې کې تلوار کول
62.....	۲ - په تازه کجورو روژه ماتول
62.....	۳ - د روژه ماتې دعا ویل

۶۳.....	۴- له روژه ماتي وروسته دعا
۶۵.....	اعتکاف
۶۵.....	د اعتکاف فضائل
۶۷.....	د اعتکاف خو اړوند مسائل
۶۹.....	پای

د اداري یادښت

د کائنا تو رب د انسان له پیدا یښت دمخته په دې عالم و، چې انسان کله
په دنیا یې چارو کې بوخت شي، زه ورڅخه هېږډ او بیا به زما عبادت
ته هو مره توجه او پاملننه نه کوي خومره بې چې دنیاوی چارو ته کوي،
نو ورته وي په فرمایل چې انسانه زه تاته یوه بله موکه هم در کوم چې په
هغې کې ته ماته ځان را نېډې کړې، هغه په کال کې یوه میاشت ده، په
دې میاشت کې ته ماته ځان نېډې کړه ترڅو دې هغه روحاني
نیمگړ تیاوې پوره شي چې په یو ولسو میاشتو کې در پېښې شوي دي،
دغه راز دې هغه نیمگړ تیاوې هم پوره شي چې په دغو میاشتو کې دې
زماسره په اړیکو کې رامنځته شوي دي، تاته بساي چې په دې میاشت
کې هغه ټولې نیمگړ تیاوې پوره کړې چې په تپرو یو ولسو میاشتو کې
در پېښې شوي دي؛ حکه چې دا د رحمتونو او برکتونو میاشت ده او په
دې میاشت کې نفلي عبادت هم د فرضي برابر قبلېږي، او یو فرض د
اویا وو فرضونو برابر منل کېږي؛ خو که له دې زرینې موکې خخه دې ګټه
وانه خېستله او دو مره توبنې دې برابره نه کړه چې زه دې وبخښم، بیا نو ته
ډېر کمبخته انسان بې.

دا د روزې ټوله خلاصه ده، او په دې وخت کې چې الله پاک مسلمان ته
د جنت لپاره کومې بهانې غواړي مسلمان باید هغه درک کړي او ګټه
ورڅخه واخلي.

افغانبنستی چې غواړي په هېواد کې پوهه او دین ته د هېواد والو
پاملرنه نوره هم زیاته شي، په پام کې لري چې د همداسي ورڅو په
مناسبت تاسو ته ګټور کتابونه او رسالې چمتو کړي؛ ترڅو پر خپل
وخت د دې ورڅو له ارزښت خخه خبر شئ؛ او دا چې روزه د کال تر ټولو
غوره میاشت ده؛ حکه مو د دې د احکامو او فضائلو د راټولولو لپاره
هم د علمي خپرنو مدیریت ته دنده ورکړه خو په دې اړه یوه لنډه رساله
تیاره او چاپ کړي، او د روزې له پیله وړاندې یې د هېواد ګوت ګوت
ته ورسوی، چې دادی د علمي خپرنو د محترمو کارکوونکو د پرلپسې
خواریو په پایله کې د روزې د فضائلو، مسائلو او احکامو رساله تیاره
شوه چې په بدل کې ورته له الله پاک خخه د ستر اجر غوبښتونکی یم.

(مولوي عبد السلام ضعيف)

د افغانبنستی مشر

روژه یو ستر نعمت

روژه د الله پاک یو ستر نعمت دی؛ خو موږ به خنگه د دی نعمت په ارزښت پوه شو په داسې حال کې چې د ژوند ډېرخه مو یوازې دنياوي پرمختګونو ته ئانګړې کړي ده او تل له سهارنه تربېګا پوري په همدي فکر کې یو چې خنگه په دې ډګر کې پرمختګ وکړو! په داسې حالتو کې به موږ خنگه پوه شو چې روزه یا رمضان د مسلمان له پاره د الله پاک له لوري یو ستر نعمت دی، په رمضان کې چې د الله پاک له لوري پر مسلمانانو کوم برکات نازلېږي د هغو درک هغو خلکو ته کېږي چې د دنيا پر ئای بي آخرت او مادياتو پر ئای بي معنویاتو ته مخه وه لکه په دې حدیث کې چې رائحي: یو حل رسول الله صلی الله علیه وسلم د رجب یا برات میاشت ولیده، نو داسې دعا یې وکړه: اللہُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي
رجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلَغْنَا رَمَضَانَ.^{۱)}

¹⁾ جمع الزوائد / ۲۱۶۵

ثیاره: يا الله! موږ ته په رجب او شعبان کې برکت کېږدې، او تر رمضانه مو ورسوې. یعنې موږ ته دومره عمر راکړې چې د رمضان میاشت مو نصیب شي.

له دې خخه موږ معلومولای شو چې رسول الله صلی الله علیه وسلم روژی ته خومره لپوالي و!!

د همدي له برکت ډکې میاشتې د فضائلو او ئینو ضروري مسائلو د راتېولولو په موځه د افغان بنست محترم مشرتابه د علمي خپنونو مدیریت ته دنده ورکړه، چې د روژې په رارسېدو یوه داسې رساله یا کتابګوټي چمتو کړي چې د روژې اړوند مسائل او فضائل پکې خېړل شوي وي؛ تر خو یې درانه هېوادوال ولولي او د روژې برکتناکه میاشت په خپلوا عبادتونو نوره هم خلاندہ کړي، دغه راز په خپل وار سره د علمي خپنونو مدیریت د تالیف او ثیاري آمریت ته دنده وسیارله خو په دې برخه کې کار و کړي، او د روژې له را رسېدو وړاندې ددې رسالې د لیکلوا او چاپ کولو چارې بشپړي شي. په دې لړ کې د علمي خپنونو محترم مدیر مفتی صاحب عبد الرؤف، بناغلي قاري صاحب محمد نور صديقي او بناغلي مولوي صاحب سيف الله ساعي خخه مننه کوم چې د کتابه په بیا کتنه او د احاديثو او مسائلو په تخریج کې یې راسره مرسته وکړه.

په پای کې له درنو لوستونکو خخه هيله کوم چې په دې له برکتونو
 ډکه میاشت کې د افغان بنست مشرتابه او کار کوونکي هم په خپلو
 نېکو دعاوو کې هېر نه کړي ترڅو په دې ناوره شرائطو کې د پوهې په
 متې د دین او هېواد پالنه وکړي.

عبدالحق حماد

د تالیف او ژبارې آمر

۱۴۳۳/۸/۱ هـ

د انسان د پیدایښت مقصد

الله پاک انسان د خپل عبادت لپاره پیدا کړي دي، لکه چې فرمایي:
 ((وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّةَ وَالْإِنْسَانَ لِأَيْنَمَا نُرِيدُ)) [الذاريات: ٥٦] يعني: ما پیریان او انسانان یوازې
 د خپل عبادت لپاره پیدا کړي دي؛ نو ټکه دنیا ته د انسان د راتلو
 یوازینې موخه د الله پاک عبادت، او د آخرت ابدی ژوند ته توبنه
 برابرول دي.

ایا پربنتی د عبادت لپاره بس نه وي؟

اوسم که د چا په زړه کې دا سوال پیدا شي چې د دې مقصد لپاره خو
 الله پاک له پخوانه پربنتی پیدا کړي وي؛ نو بیا د انسان د پیدا کېدو
 ارتیا خه وه؟ ددې ټواب دادی چې پربنتی الله پاک د عبادت لپاره پیدا
 کړي وي؛ خو دهغوي جورېښت داسې دی چې خلقتا په عبادت مجبوره
 وي؛ ټکه چې د هغوي په فطرت کې د عبادت ماده نغښتې وه او له
 عبادت پرته يې په خلقت کې د معصیت او نافرمانی ماده نه وه نغښتې؛
 خو د انسان جورېښت ددې برعکس دی، د هغه په جورېښت کې يې د ګناه
 او معصیت ماده هم نغښتې ده او بیا يې ورته امر کړي چې د خپل رب
 عبادت کوه، له همدي امله پربنتو ته عبادت کول آسان کار و او له
 انسان سره، خواهشات، جذبات، خوئښتونه، ارتیا وي او د ګناهونو

هڅونکي شته؛ سره له دې ورته الله پاک امر کړي چې له دې ټولو شیانو
به ئان ژغوري او زما عبادت به کوي.

عبادات په دوه ډوله دی

دلته يوه بله خبره په پام کې نیول اړین دی هغه دا چې له يوې خوا
ویل کېږي چې د مومن هر کار عبادت دی یعنې که یو مومن نښه نیت
ولري او د اسلام له لارښوونو سره سم ژوند تېروي؛ نو د هغه خوراک،
خوب، خندا، کاروبار، له مېرمنې سره خندا او خبرې، راشه درشه، دا
ټول په عبادت کې شمېرل کېږي، او س پونتنه دا ده چې که له يوې خوا
د مؤمن دا ټول حرکات په عبادت کې شمېرل کېږي او له بلې خوا المونځ
هم عبادت دی نو بیا ددي دواړو عبادتونو ترمنځ توپیر خه دی؟ نو ددي
دواړو خبرو ترمنځ توپیر پېژندل اړین دی او ځینې خلک ددې توپير د نه
پېژندلو له امله له بېلاريو سره مخ کېږي.

لومړۍ ډول: بلا واسطه عبادت

د دې دواړو عبادتونو ترمنځ توپیر دادی چې یو ډول عبادت هغه دی
چې مخامنځ عبادت دی چې موخه ترې یوازې د الله پاک رضا ترلاسه کول
دي او بل مقصد نه لري، دغه ډول عبادتونه یوازې د الله پاک د بندګي
لپاره تاکل شوي دي لکه: لمونځ، له لمانځه خخه یوازینې موخه دا ده

چې الله پاک ته سرښکته کړل شي او بندګي یې وشي؛ نو دا د الله پاک مخامنځ عبادت دی چې بله موخيه نه لري، دغه راز روژه، زکات، حج، عمره، ذکر، تلاوت، دا ټول هغه عبادتونه دی چې د الله پاک له رضا پرته بله موخيه نه لري.

دوهم ډول: بالواسطه عبادت

د لوړۍ ډول بر عکس ځینې اعمال هغه دی چې اصل مقصد یې نور خه وو، لکه دنیاوی اړتیاوی او خواهشات پوره کول؛ خو الله پاک د خپل ځانګړي فضل له مخې مؤمن ته وویل چې که ته خپل دنیاوی کارونه هم په بنې نیت، زما د دین په چوکات کې او زما د محبوب صلی الله عليه وسلم له طریقو سره سم ترسره کړي؛ نوزه د همداسې کارونو په بدل کې هم هغه ثواب درکوم لکه د لوړۍ ډول عبادت په بدل کې یې چې درکوم؛ له همدي امله دا مخامنځ عبادت نه دی؛ بلکې بالواسطه عبادت دی او دا د عبادت دوهم ډول دی.

بالواسطه عبادت غوره دی

له دې تفصیل خخه دا خرگنده شوه چې مخامنځ عبادت له بالواسطه عبادت خخه غوره دی، او د دې درجه ترهغه بل زیاته ده؛ له همدي امله الله تعالي چې د پیریانو او انسانانو د پیدایینېت هغه خبره د کوم عبادت

لپاره کړي ده، له هغې خخه لومړي ډول عبادت مراد دی، نه دوهم ډول
چې بالواسطه عبادت دی.^۱

د رمضان د هرکلي صحیح طریقه

په نننيو اسلامي ټولنو کې ټینې خلک د رمضان د هرکلي په
موخه له هغه نه خو ورځې وړاندې مجلسونه او ناستي جوروسي او د
قرآنکريم په تلاوتونو او ديني ويناوو د روزې هرکلى کوي او خلکو
ته په دي ډول دا بنسيي چې موبګواکې روزې ته خوشحاله یو او
هرکلى ورته وايو، دا ډېرسنه فکر دی؛ خود وخت په تېربدو
کیدايشي دا چاره یو ضروري ديني رنګ خپل کړي چې خدائی مکړه
بيا به په دين کې له ئانه د یو کار د داخلولو په معنا وي، د رمضان د
هرکلي اصلي طریقه دا ده چې د رمضان له راتلو وړاندې خپل د ژوند
مهال وېش بدل کړل شي او ډېره برخه یې د الله پاک عبادت ته
خانګړې کړل شي، د رمضان له راتلو وړاندې فکر وکړئ چې زه خنګه
کولای شم خپل ورځنۍ بوختياوې کمې کرم، که خوک په دي مياشت
کې خپل ټول وخت د الله پاک عبادت ته ورکړي تر دي غوره خبره
نشته او په دوولسو مياشتو کې یوه مياشت یواحې د الله پاک عبادت
ته خانګړې کول بسايي د انسان ټول ژوند نېکمرغه کړي او یو ولس

^۱) اصلاحی خطبات ۲۴/۱۰-۲۷ لیکوال: مفتی محمد تقی عثمانی

نوری میاشتی بی هم ورته برکتی کړي، که د اسې نه وي بیا نو کم
ترکمه فکر و کړل شي چې کوم کارونه ډېر ضروري نه دي هغه دي په
رمضان کې ودروں شي او یا دې محدود کړل شي تر خود الله پاک
عبادت ته کم ترکمه له نورو میاشتو ډېر وخت ورکړل شي، او که دا
یو هم ونه شي؛ نو رمضان به راشي او همداسي به تپر شي او هیخ به
په لاس را نشي.

رمضان د الله پاک له لوري پر مسلمانانو یو ځانګړي رحم دی او هر
مسلمان کولای شي په دې وخت کې له لږ پاملنې سره آخرت ته بنه
پانګه برابره کړي، موباید د دې میاشتی هره ګړي غنیمت و ګنو او ګټه
ورڅخه و اخلو بیا خدای پاک خبر دی چې تر راتلونکي روژې پوري به
څوک مره او څوک ژوندي وي.

او دا چې روزه د تربیې میاشت ده؛ نو باید مسلمان د روژې له دې
میاشتی وروسته هم هماگسي و اوسي لکه په روزه کې چې و، خدای
مکړه د اسې نه وي چې په روزه کې یو ډول وي او وروسته بیانا وړه
کارونو ته مخه کړي.

د روژي تعریف

په ئانګړي وخت کې له خوراک، خبساک او جماع خخه منع کېدلو ته روزه وايي.

د روژي تاريخ

روزه د آدم عليه السلام نه را پیل او تر رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم پوري پر ټولو قومونو په بېلا بلو ډولونو فرض شوي ده، الله پاک فرمایي: **يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كَيْبَ عَلَيْكُمُ الْحَيَّاتُمْ كَمَا كَيْبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعْلَكُمْ تَتَّسَعُونَ .** [البقرة: ۱۸۳]

ژباره: اې مومنانو! پرتاسو باندي روزه د اسي فرض شوي ده، لکه چې له ستاسو نه پرمخکنيو فرض شوي وه، ددي له پاره چې تاسي له گناهونو، خان و ساتي (او پرهیزگاران شی؛ هکه چې روزه د شهوانی توان ماتونکې ده).

په اسلام کې روزه لکه د هینو نورو حکمونو په شان له هجرته وروسته په مدینه منوره کې فرض شوه، مکي دور د عقایدو د جورولو، او د توحید د اصولو د ترسیخ او د ايماني او اخلاقي ارزښتو د لوروالی دور و، او له هجرت وروسته، مسلمانانو یو

پیاوړی ټواک و موند، چې له همدي ځایه ډېری فرائض هم پیل او حدود و تاکل شول، او د احکامو تفصیل رامنځته شو، چې یو له هغوي څخه روژه وه، په مکه کې له پنځو فرض لمونځونو پرته نور خه نه وو فرض کړای شوي، په دې چې دلمانځه اهمیت خورا لوی دي، او فرضیت بې د اسراء په شپه او د بعثت په لسم کال و شو.

له هغې پنځه یا خه زیات کاله وروسته روژه فرض کړای شوه، یعنې د هجرت په دوهم کال، او په همدي کال پر مسلمانانو جهاد هم فرض کړای شو، د روژې له فرضیت وروسته رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم نهه کاله ژوندی او د هرمضان روژې یې په ډېره مینه او اخلاص و نیویلې.

د روژې مشروعت

روژه یو دasicې مشروع او فرض عمل دي چې په قرآن، حدیث او اجماع سره بې فرضیت ثابت دي او په همدي د ټولو علماء و اتفاق دي.

د رمضان روژې حکم

روژه یو بدني عبادت دي او د رمضان د روژې حکم فرض دي، الله تعالیٰ فرمایي: يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُبِّطَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَيَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ. [البقرة: ۱۸۳]

ژباره: اې مومنانو! پرتاسو روژه د اسې فرض شوي ده، لکه چې له ستاسو نه پرمخکنیو فرض شوي وه، د دې له پاره چې خان ساتنه وکړئ.

طلحة بن عبید الله رضي الله عنه وايي: یوه ورڅه یو بېر سری اعرابی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او عرض یې وکړ: "یار رسول الله! ماته ووايیه چې خدای پاک خومره لموټه راباندي فرض کړی دی؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: پنځه لموټه؛ خوکه نفل ورسره کوي (هغه مستحب دی)، هغه بیا وویل: خومره روژې راباندي فرض دی؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: د رمضان میاشتې روژې خوکه نفل ورسره نیسي (هغه مستحب دی)، هغه بیا پونښته وکړه: راته ووايیه چې خومره زکات راباندي فرض دی؟ نو رسول الله صلی الله علیه وسلم د زکات او د اسلام د نورو احکامو په اړه معلومات ورکړل نو اعرابی وویل: په هغه ذات قسم چې تاته یې عزت درکړی! زه به نه له دې خڅه خه زیات کړم او نه به خه کم کړم، د نوموري په دې خبره رسول الله صلی الله وویل: که ربنتیا یې ویلی وي؛ نو کامیاب دی اویا- که ربنتیا یې ویلی وي، جنتی دی.^{۱)}

له حدیث خڅه د استدلال توری: د اعرابی دا وینا چې: "خومره روژې راباندي فرض دی؟".

¹⁾ صحیح البخاری، کتاب الصوم، باب وجوب صوم رمضان، حدیث رقم (1891).

د روژي حکمت او فلسفه

در مسان روژې په فرضیت کې د الله پاک لوي حکمتونه، غوره مقاصد او نبې پایلې نغښتی دي چې خینې بې په لاندې ډول دي:

۱- په زړه کې اخلاص او تقوی رغبدل، حکه چې له روژې خخه د روژه نيونکي یوازینې موخه د الله جل جلاله رضا او آخرت ته توبنې برابرول او د الله وپره مقصده وي، له همدي امله د روژې د فرضیت آيت هم په دې تکو پای ته رسیدلې چې: لعلکم تتقوون. معنا دا چې نبایي تاسو د همدي فرضیت په ادا کولو د تقوی درجې ته ورسیږئ او ځانونه له هغه خه خخه وسائی چې نه درسره نبایي.

۲- روژه روح ته غزا ورکوي، نفس ته د استقامت ټواک ورکوي او د زړه په پاکوالې کې مرسته کوي.

۳- روژه په انسان کې ارادې ټواک، د تکل ربستونوالي، او د نفس د ناوره عادتونو له منځه وړلو ټواک پیاوړی کوي او د صبر په مت د تکلیفونو ګاللو وړتیا وربخښي. دغه راز روژه د انسان عقل پر شهواتو غالبوی چې بیا د همدي په مت د شر پر ئای د خیر کارونو ته ډېر متوجه کېږي.

۴- روژه بشري نفس ته هم روزنه ده، د انسان عادت دادی چې د يو نعمت په ارزښت هله پوهېږي چې ورڅخه بې برخې شي او یا ورته او شي؛ نو روژه نيونکي چې کله د لورې درد وويني، د نېستمنو او بې وزله خلکو له حاله خبرېږي او د هغوي مرستې او لاسنيوي ته يې پام را اورې.

۵- په روژه نیولو کې له روحاني مخلوق او مقربو پربنستو سره مشابهت دی؛ نو مسلمان ته نبایي چې په روژه کې د پربنستو په شان يوازې د الله په ذکر، تسبیحاتو، تلاوت او دعاوو بوخت وي او يوازې د خیتې په غم کې نه وي ورک.^{۱)}

د روژې خینې روغتیایي گتې

روژه نیول که له يوې خوا د الله پاک حکم ته لبیک ویل دی چې په بدل کې يې هغه شوابونه ترلاسه کېږي چې د نورو ډپرو عبادتونو په پایله کې نه ترلاسه کېږي، له همدې امله الله پاک په يو قدسي حدیث کې فرمایي: د بنی آدم ټول عملونه د هغه دي؛ خو روژه زما ده او زه به يې پخپله بدله ورکوم.

(1) حکمة التشريع وفلسفته: ۱۳۷-۱۳۲ ط: المکتبة الحقانیة

له بلې خوا د رمضان د میاشتې روژه د بې شمیره دینی، دنیوی، روحی او ټولنیزو گټو سریره یو لړ روغتیایی گټې هم د انسان بدنه له ئانه سره لري، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: (د روژې د نیولو په وسیله روغتیا موندلای شئ).

دلته د روژې چینې روغتیایی گټې په لنډه ډول را اخلو:

لومړۍ: روژه د چاغوالی مخنيوی کوي، روغتیاپالان په دې آند دي چې د رمضان د میاشتې روژې په لړ کې د انسان د بدن د واړګو یا چربی زیاته برخه او بېږي چې په دې وسیله د هغه انسانانو د بدن لپاره حیاتي موضوع ده چې د چاغوالی په ستونزه او ناروغری اخته وي، د داسې خلکو خېتیه بېرته نورمال حالته رائۍ او له یوه غوره صحت خخه برخمن کېږي. د واړګو دغه راز او به کیدل د هغه کسانو لپاره هیڅ زیان نه رسوی چې بدنونه یې چست او چالاک دي بلکې د دې ډول روغو انسانانو په نشاط کې د پام و پر زیاتوالی منځته راوري.

دویں: روژه معده تصفیه کوي، د انسان معده د کال په اوږدو کې د ډول ډول خوراکونو له کبله له یو شمیر ناروغيو، تکاليفو، ستونزو، سترياوو او ناخوالو سره مخ کېږي چې د دغه ډول ناروغيو او احتمالي ستونزو مخنيوی او ترتیلوبنې درمل د رمضان د میاشتې روژه ده او معده په داسې ډول تصفیه کوي چې د خپلو راتلونکو فعالیتونو لپاره په بنه توګه تیاره شي. همدارنګه د دغه ډول تصفیې بهير نه یوازې د

انسان پر معدہ باندی صورت مومنی بلکې د روژې د حکمت، روغتیایی گټو او برکت له کبله د انسان د بدن پر تولو غړو او فعالیتونو باندی اجرا او د راتلونکو فعالیتونو لپاره په غوره توګه اماده کیږي.

د رویم: روژه بدن ته هرارخیزه روزنه ورکوي، د انسان بدن هم له هرارخیز پلوه لازمي روزني او تریننګ ته اړتیا لري چې دغه ډول روزنه یوازې د رمضان د میاشتې په روژه کې د بدن لپاره مهیا کېږي چې گنې روغتیایی گتې لري. همدارنګه له روحی اړخه هم روژه د بدن لپاره د یوه داسې تریننګ حیثیت لري چې د هر ډول ستونزې په مقابل کې ورسره د صبر او طاقت مرسته کوي.

څلوره: روژه بدن ته فسيالوجي استراحت په برخه کوي، د طبی ماهرانو په نظر د انسان بدن د کال په او بد و کې له ډول ډول کړاوونو او ستونزو سره منځ کېږي او د بدن ټول غری یې د ډول ډول خورو د خوراک له کبله د ستپريا احساس کوي چې روژه دغه ډول فسيولوججي ستپريا ته د استراحت او دمې تر تولو غوره وسیله ده چې د یوه مناسب وخت لپاره دمه وکړي، لازمه انرژي حاصله کړي او د راتلونکو فعالیتونو لپاره نبه تیاري و نیسي.

پښځ: روژه انسان ته ذهنې ټواکمنتیا په برخه کوي، تجربو نبورو لې د خومره ذهنې تمرکز چې یو انسان ته په روژه کې تراسه کېږي په بل وخت کې د داسې یوه تمرکز شونتیا ورته ممکنه نه ده.

همدارنگه د رمضان د میاشتی د روژې پر مهال د انسان معده او زړه د یوه بې مثالله صبر په درشل کې قرار لري او د زیاتره هغو خیزونو سره يې فکرنه وي چې له روژې پرته يې په خیال کې را ګرځوي چې همدغه فرصت ذهن ته یو غوره تمرکز، ټواکمنتیا او ویښتابه په برخه کوي. البته دا ټواکمنتیا هغه چاته په برخه کېږي چې په ربستني معنا د دې میاشتی په اهمیت و پوهیږي، له سستی او لته خخه ځان و ژغوري.

پېډ: روژه د شکرې د ناروغتیا لپاره ګټوره ده

روژه د دې سبب کېږي چې انسان تړه یوه حده په دې میاشت کې د خوربو په خورو کې کموالی راولي چې دغه راز کموالی د شکرې په ناروغتیا باندې د اخته کسانو لپاره ګټوره ده، وینې ته فرصت په لاس ورکوي چې کولیسترونل کم کړي او حتی د وینې د فشار د کمېدو سبب هم کېږي. د اسې هم کیدایشي که يې ناروغې په لوړیو مرحلو کې وي نو د دې احتمال شته، چې د روژې د نیولو په وسیله له دې ناروغې خخه په بشپړه توګه روغ شي. له بلې خوا روژه د شکرې ناروغتیا ته اجازه نه ورکوي چې په زیاته پیمانه د انسان پر جسم حمله وکړي.

اووم: روژه د بدنه فعالیتونو د ګډوډیو مخه نیسي، کله کله د انسان بدنه د ځینو عواملو له کبله د خپلو فعالیتونو د ګډوډیو له یوې مرحلې سره مخ کېږي چې نودا ګډوډی د راز راز روغتیایی تکلیفونو باعث کېږي؛ خو روژه د دغه راز ګډوډیو او اختلالاتو مخنیوی کوي او

دانسان بدن د اسې عیاروی چې خپلوا فعالیتونو ته په یوه منظمه کربنه
د خوئیدو فرصت په لاس ورکړي.

په همدي توګه د رمضان د میاشتې روزه زیاتې روغتیاې گتې له
خان سره لري چې د حینو محدودو گتیو یادونه یې دلته وشهو.^۱

د روژي فضائل

﴿- اللہ پاک فرمایی: شہرِ رمضانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنْ أَهْمَدِيَ وَالْفُرْقَانِ .﴾
[البقرة 185]

زیاره: د رمضان میاشت خو هماغه ده چې قرآن پکې نازل شوی
دخلکو لپاره لارښود، د هدایت خرگندې نبني او د حق او باطل بېلونکی
(کتاب) دی.

﴿- رمضان د توبې، او مغفرتونو میاشت ده، رسول الله صلی الله
علیه وسلم فرمایی: پنځه لموټهونه، یوه جمعه تر بلې جمعې پورې او یو
رمضان تر بل رمضان پورې د مسلمان ګناهونه له منځه وړی ترڅو یې
چې لوی ګناهونه نه وي کړي .﴾²

¹) له ګل آغا احمدی خڅه په منه

²) صحیح مسلم، کتاب الطهاره، باب فضل الوضوء والصلوة عقبه، حدیث رقم (552).

﴿٤﴾ - خوک چې د رمضان روزې پر الله د نبہ باور او ثواب په نیت و نیسيي الله و رته پخوانی قول گناهونه بخني، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: چا چې له ايمان سره او د ثواب په نیت د رمضان روزې و نیولې، الله یې پخوانی (واړه) گناهونه بخني،^۱ بل حدیث کې فرمایي: چا چې له ايمان سره او ثواب په نیت د رمضان شپې الله ته په عبادت تېږي کړې، د هغه پخوانی قول (واړه) گناهونه بخبل کېږي،² او په دريم حدیث کې فرمایي: چا چې له ايمان سره او ثواب په هيله د قدر شپې الله ته په ولاړه تېره کړه، د هغه پخوانی قول (واړه) گناهونه به وبخبل شي.³

﴿٥﴾ - رمضان له اور خخه د خلاصون میاشت ده، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: په رمضان کې هره شپه یو آواز کوونکى ناري وهي چې: اې د خير غوبنستونکيه وړاندې شه! او اې د شر غوبنستونکيه تم شه! نن الله پاک ډېر خلک له اوره خلاصوي؛ نو نبایي ته هم د هغو په کتار کې راشې او دا آواز او له اوره خلاصون د روزې، په هره شپه کې وي.⁴

سندي رحمه الله د دي حدیث په شرحه کې ليکي: معنا دا چې اې د خير غوبنستونکيه د خير کارونو ته وړاندې شه؛ خکه چې همدا ستا سره

^۱ صحيح البخاري، كتاب الإيمان، باب: صوم رمضان احتساباً من الإيمان، حدیث رقم (38).

² صحيح البخاري، كتاب الإيمان، باب: نطوع قيام رمضان من الإيمان، حدیث رقم (37).

³ صحيح البخاري، كتاب الإيمان، باب: قيام ليلة القدر من الإيمان، حدیث رقم (35).

⁴ جامع الترمذى، أبواب الصوم، باب ما جاء في فضل شهر رمضان، حدیث رقم (682).

وړ ده، تاته به د لږ عمل په بدل کې ډېر خه درکړل شي، او اې د شر غونبنتونکي له گناهونو لاس و اخله او توبه وباسه! ئکه چې همدا د توبې د قبلېدا وخت دی.

﴿- په رمضان کې د جنت دروازې پرائیستی او د دوزخ دروازې بندی وي او شیطاناں تړلې وي، په یو حدیث کې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: رمضان چې راشی د جنت دروازې پرانستل شي او د دوزخ دروازې بندی کړل شي او شیطاناں په حنئیخونو وتړل شي.﴾

﴿- رمضان د صبر میاشت ده او صبر چې په روزه کې خومره نېکلا خپلوی په نورو عبادتونو کې يې نه خپلوی، په دې میاشت کې مسلمان خپل نفس له شهواتو او خوبنو شیانو خخه بندوي، له همدي امله روزې ته نیم صبر ویل شوی او د صبر جزا جنت دی، الله پاک فرمایي: إِنَّمَا يُؤْثِرُ الصِّرُونَ أَجْرُهُمْ يُغَيِّرُ حسابَ. [الزمر 10]

ڇباره: او یقیناً چې صبر کونکو ته بې حسابه پوره بدله ورکول کېږي.

﴿- رمضان د دعاګانو د قبلېدو میاشت ده، الله پاک د روزې له یادونې سمدستي وروسته د اسې فرمایي: وَإِذَا سَأَلَكَ عَبْدٌ عَنِ الْفَلَاقِ قُرِئَ بِهِ أَجِيبُ دَعْوَةَ الْأَذَاعَ إِذَا دَعَانِ . [البقرة: 186]

¹⁾ صحيح مسلم، كتاب الصيام، باب فضل شهر رمضان، حدیث رقم (2493).

ژباره: او چې بندگان مې زما په اړه تا کله و پوښتني نو (ورته و وايې چې) زه بالکل نژدي يم، د غونبتوونکو سوال قبلوم کله چې ما وربولي.

او رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایي: (د درې کسانو دعا نه رد کېږي: روزه نیونکی چې ترڅو روزه ماتوي، د عادل امام دعا، او د مظلوم نښير)^۱

﴿- رمضان د سخاوتونو او نسبګنۍ میاشت ده، له همدي امله په روایتونو کې راخي چې رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم به په رمضان کې ترهغه باد هم ډېرسخې و چې هر چاته ګټه رسوي.^۲

﴿- رمضان د لیلة القدر میاشت ده، هغه چې د هغې یوې شپې عبادت الله پاک د زرو میاشتو له عبادت نه زیارات ګنلى، او خوک چې ددې شپې له خیر خخه بې برخې شي، هغه له ټولو خیرونو خخه بې برخې دې، په یو حدیث کې راخي چې یو حَلَّ د رمضان له راتلو سره سم رسول الله صلی الله علیہ وسلم صحابه کراموته وویل: د رمضان میاشت پر تاسورا ورسیدله، دا ډېره مبارکه میاشت ده، الله تعالى ددې میاشتې روزې پر تاسو فرض کړي دي، په دې میاشت کې د جنت دروازې

^۱) مسند أَحْمَدَ، مسند المُكْثِرِينَ مِن الصَّحَافَةِ، مسند أَبِي هُرَيْرَةَ، حَدِيثٌ رَقْمٌ (۸۰۷۹).

^۲) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب: أجود ما كان النبي صلی الله علیہ وسلم یکون في رمضان، حديث رقم (1902).

له دې تشبيه خخه د رسول الله صلی الله علیہ وسلم ډېرزیات سخاوت مراد دي

پرانستل کېږي او د دوزخ دروازې تړل کېږي، او شیطانان په ځنځیرونو تړل کېږي، او په دې کې یوه داسې شپه ده چې له زرو میاشتو نه غوره ده، خوک چې د هغې ورڅې له خیر خخه بې برڅې شي، هغه له هر خیر نه بې برڅې شو.⁽¹⁾

﴿- حضرت ابو هریره رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلي الله عليه وسلم وویل: روزه (د مسلمان له پاره له ګناهونو او دوزخ خخه) ډال دی، نو نه دی پکې ناوره خبرې کوي او نه دې چاسره جنجال کوي او که خوک ورسه جنګ کوي او یا ورته سپکې سپوري ووايي؛ نو دی دې ورته ووايي چې ما روزه نیولې ده، دا یې دوه څله وویل او بیا یې وفرمايل: په هغه ذات مې دې قسم وي چې زما روح یې په ولکه کې دی! د روزه نیونکي د خولي بوي د الله په نيز له مشکونه ډېر خوردی، بیا یې وفرمايل: الله تعالى فرمایي: زما بنده چې خوراک، خښاک او شهوت زما د امر له امله پر بودي نو زه پخپله جزا ورکوم؛ حکمه چې روزه زما ده او زه به د هرې نېکۍ په بدل کې لس نېکۍ ورکوم⁽²⁾﴾

﴿- حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلي الله عليه وسلم وفرمايل: "د جنت یوه دروازه ده چې "ریان" ورته ویل کېږي، له هغې دروازې خخه به یوازې روزه نیونکي مسلمانان جنت ته

⁽¹⁾ مسنده أحمد، مسنده المکثرين من الصحابة، مسنده أبي هريرة، حديث رقم (7179).

⁽²⁾ صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب فضل الصوم، حديث رقم (1894).

دا خلیبی او اعلان به کیری چې: روزه نیونکی چیرې دی!! نو هغوى به را
ولار شي او چې نتوئي هغه دروازه به د نورو خلکو پر مخ و تړل شي.^{۱)}

﴿- رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم فرمایی: روزه او قرآن د اللہ په
دربار کې بندہ لپاره د بخښنې سپارښتنه کوي، روزه به وايی: اې ربه!
داسپی ما د ورځی له خواله خوراک، خښاک او جماع خخه منع کړی و؛
نو دده په حق کې زما شفاعت قبول کړه، او قرآن به وايی: اې ربه! دا بندہ
ما د شپې له خوب خخه منع کړی و؛ نو دده په حق کې زما شفاعت قبول
کړه، اللہ پاک به د دواړو شفاعت قبول کړي.²⁾

﴿- دروژې لومړنۍ لس ورځی د رحمت، منځنۍ لس یې د بخښنې
او وروستې لس یې له او رڅخه د خلاصون ورځی دی.³⁾

﴿- روزه د اللہ تعالی او بندہ تر منځ یو راز دی، هغه چې بل چاته نه
ښکاري، معنا دا چې په روزه کې که خوک وغواړي کولای شي له خلکو
پت روژه و خوري؛ خود اللہ پاک له و پړې یې نه خوري؛ حکمه مومن باور
لري چې اللہ مې په هر حائی کې ویني، له همدي امله دا عبادت د اللہ او
بندہ تر منځ راز دی او نور عبادتونه داسي نه دي.⁴⁾

¹⁾ صحیح البخاری، کتاب الصوم، باب: الریان للصلائین، حدیث رقم (1896).

²⁾ (رواہ البیهقی فی شعب الایمان، کذا فی مشکوۃ المصایبج / ۲ ۳۴۰ ط: مکتبة البشری

³⁾ (مشکوۃ ۱۷۴)

⁴⁾ تفسیر القرطی 2/ 183-184، طبعة دار الكتب العلمية (1426ھ - 2005م).

﴿- ابوهربیه رضی الله عنہ روایت کوی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم و فرمایل: مسلمان ته د هر نېټک عمل په بدل کې له لسو خخه تر اووه سوه پورې نېټکی ورکول کېږي؛ خو الله پاک وايی چې روزه زما ده او زه به پخپله د دې بدله ورکوم؛ حکم چې بنده زما د امر له امله خپل شهوات ترپنسو لاندې کوي او خوراک او خبناک نه کوي، روزه نیونکی ته دوه خوشحالی دی: یوه د روزه ماتی پروخت او بله هغه وخت چې له خپل رب سره مخامنځ شي، او د روزه نیونکی د خولي بوي د الله په نېټله مشکو هم خور دی...¹

په بسکاره روزه خورل

په دې خبره د ټولو علماء او اتفاق دی چې که خوک روزه نه نیسي او له فرضیت خخه یې هم انکار کوي، هغه له اسلامه وتلى دی، او که خوک له کوم عذر پرته د رمضان روزه خوري خو له فرضیت خخه یې انکار نه کوي، هغه مسلمان دی؛ خوسخت ګناهگار دی

او که خوک له کوم عذر پرته په بسکاره روزه خوري او د دیني شعائر و سپکاوي کوي، هغه فاسق دی، مسلمان خلیفه باید داسې سړۍ ووژني ترڅو نور خلک په بسکاره روزه خورلوا جرئت ونه کړي.²

¹) صحيح مسلم، كتاب الصيام، باب فضل الصيام، حديث رقم (2705).

²) الفتاوى الشامي ۱۵۱ / ۲

د رمضان روژه پرچا فرض ده؟

د رمضان روژه په لاندې یادو خلکو باندې فرض ده:

- ۱- مسلمان.
- ۲- عاقل.
- ۳- بالغ.
- ۴- مقیم.
- ۵- چې د روژې نیولو ټواک ولري.
- ۶- چې له موانعو څخه خالی وي (لکه حیض او نفاس).

د میاشتی په لیدلو سره روزه نیوں

د شعبان په نهه و پشتمه ورخ باید خلک د رمضان د میاشتی لتهه و کړي؛
نو که ولیدل شوه سبا دې روزه و نیسي او که ونه لیدل شوه بیا دې د
شعبان دېرش ورځی پوره کړي^۱

حضرت ابو هریره رضي الله عنه وايي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم
وویل: د میاشتی په لیدلو سره روزه پیل کوئ او په لیدلو سره بې پای ته
رسوئ او که د رمضان میاشت پته شي، بیا د شعبان (برات) میاشتی دېرش
ورځی پوره کوئ. (2)

د شک د ورځی روزه

د شعبان په دېرشمه که چا په دې نیت روزه و نیوله چې که سبا رمضان و،
د رمضان به بې شمار کړي او که رمضان نه و، نفلی به شي، دا روزه
مکروه ده.³ (3)

^۱) تبیین الحقائق ۲/۱۵۵-۱۵۶، کتاب الصوم.

^۲) صحیح البخاری ۱/۲۵۶

^۳) مراقبی الفلاح، ص: ۳۷۷

د روزې شرطونه او اركان

۱- نیت کول

د هر نېک کار د قبلېدو له پاره نیت کول اړین دی، له همدي امله د احادیثو ډېرى کتابونه د نیت په حدیث پیل شوي دي، او داچې روزه هم یو عبادت دی؛ نو دې ته هم نیت ضرور دي، که یو خوک ټوله ورخ خوراک او خبساک ونه کړي خوچې نیت یې نه وي کړي روزه یې نه سهی کېږي، البتنه نیت په دوه ډوله دی: یو دا چې په خوله ووايي او بل دا چې په زړه کې نیت وکړي؛ نو په خوله نیت کول اړین نه دی بلکې که خوک له شپې خخه په زړه کې نیت وکړي چې سبا به روزه نیسم، یا پېشمني ته را ولار شي، دا هم نیت دی؛ خو که په ژبه نیت وکړي ډېره غوره ده.

بله دا چې که په رمضان کې خوک د قضائي روزې نیت وکړي او ووايي چې سبا به قضائي يا نفلې روزه نیسم او بیا به د همدي ورڅې قضائي بل وخت را وګرځوم، نو سره له دې نیت یې دا ورڅ قضائي نه؛ بلکې فرضي روزه ګرځي حکه چې دا میاشت خدای پاک یوازي د فرضي روزو لپاره تاکلې ده.

او که چا د شپې له خوا د روزې نیت نه وکړي، نه پېشلمي ته را ولار شوی و، او سهار فکر ورغی چې دا خوناروا کار دی چې روزه خورم؛

نو کولای شي چې له غرمې نه تر يو ساعت وړاندې پوري نیت وکړي؛
خو په دې شرط چې تر دې وخته پوري به بې دا سې کارنه وي کړي چې
روژه پري ماتېږي.^(۱)

دغه راز د روژې هرې ورځې ته بايد جلا نیت وشي.^(۲)

۲- له خوراک، خښاک او جماع خخه څان ژغورل

الله پاک فرمایي: لَمْ أَئْمُوا الصِّيَامَ إِلَى الْأَيَّلِ. [البقرة: ۱۸۷]

ڇباره: بیا مو ان تر شپې (ماښام) پوري روژه پوره کړئ.

او د رسول الله صلی الله علیه وسلم دا وینا چې له خپل رب جل جلاله
څخه بې روایت کوي: "..... زما بنده زما (ام) له امله خوراک، خښاک
او شهوت پربېدي".^(۳)

^(۱) البحرالراشق ۴۵۲/۲، کتاب الصوم، ط: رسیدیه

^(۲) تبیین الحقائق ۱۴۸/۲

^(۳) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب فضل الصوم، حديث رقم (1894).

هغه کارونه چې روژه نيونکي ته روادی

۱- د شپې له خوا خوراک، خښاک او جماع

د الله پاک ددي فرمان له امله: أَحْلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثَ إِلَى نَسَابِكُمْ... وَكُلُّوا وَاشْرِبُوا حَتَّى
يَبْيَئَنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَيْضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَمْوَادِ مِنَ الْفَجْرِ. [البقرة: ۱۸۷]

زباره: د روژې په شپې له خپلو بنټو سره نزدېوالی (کوروالي) درته
حلال شوی..... او خورئ خښي ترهغو چې د سبا سپينه کربنه له توري
کربني درته را خرگنده شي.

۲- د سهار تراول وخته د پېشمني وروسته کول

تېرایت ، او د سهل بن سعد رضي الله عنه دا وينا چې وايي: ما به
په کور کې پېشلمی کاوه او بیا به په تلوار نبوی جومات ته تللم چې له
رسول الله صلی الله علیه وسلم سره لمونځ وکړم.^۱

له دې حدیث خخه دا هم معلومه شوه چې صحابه کرامو به په
پېشمني کې تاخیر کاوه او په روژه کې به یې د سهار لمونځ وختي کاوه.

^۱) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب تأخير السحور، حدیث رقم (1920).

۳- که د ورځي معلومه شي چې رمضان دی، د ورځي نيت کولاي شي

حضرت سلمه بن الاکوع رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د عاشورا په ورئ یو سړۍ ولپړه چې په خلکو کې اعلان و کړي چې که چا خوراک کړي وي هغه دې روزه پوره کړي او که چا خوراک نه وي کړي هغه دې په خپل حال پاتې شي او خوراک دې نه کوي^(۱)

په ابتدا کې پر مسلمانانو د عاشورا د ورځي روزه فرض وه؛ له دې حدیث خخه دا معلومه شوه چې که چا د شپې له خوا د روزې نيت نه وي کړي او د ورځي خرګنده شي چې دا ورڅ د رمضان لومړي ده؛ نوله ورځي خخه بې نيت کولاي شي.

خودا په دې صورت کې چې تر هغه وخته بې خوراک، ياخښاک، ياخښاک، جماعنه وي کړي او که بې کړي و، بیا هم پرې لازمه ده چې په همدې ورڅ تر مابسامه داسې کارونه کړي چې روزه پرې ماتېږي او بیا به له رمضان وروسته د همدې ورځي قضائي راګړئو.^(۲)

^(۱) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب: إذا نوى بالنهار صوما، حدیث رقم (1924).

^(۲) مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزه.

۴- هغه چې پر ځان کابو لري، له مېرمنې سره لوبي کولاي شي

حضرت عائشه رضي الله عنها وايي : "رسول الله صلی الله علیه وسلم به په روزه کې له خپلو مېرمنو سره مباشرت (له جماع پرته ساتيری) کاوه او هغه تر هر چا په خپل شهوت کابو درلودي".^۱

۵- په سفر کې د روژې خوړل

حضرت عائشه رضي الله عنها وايي: حضرت حمزه بن عمرو اسلامي رضي الله عنه به ډېري روژې نیولي، یوه ورڅي پېغمبر صلی الله علیه وسلم نه پونښه وکړه و بل یار رسول الله! په سفر کې روزه و نیسم که نه؟ رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته وویل: "که خونښه دې وي ويښه او که نه، ويښه خوره".²

۶- پوره او دس کول خو په مضمضه او استنساق کې احتیاط کول

عاصم بن لقیط بن صبره رحمه الله د خپل پلار له خولې په یو حدیث کې وايي چې ما یوه ورڅ له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه پونښه وکړه: یار رسول الله! د او داسه په اړه که معلومات راکړي!! راته یې

¹) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب المباشرة للصائم، حدیث رقم (1927).

²) صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم في السفر، حدیث رقم (1943).

و فرمایل: پوره اودس کوه، گوتې خلال کوه او له روژې پرته په نورو وختونو کې په مضمضه او استنشاق (خولي او پوزي مینځلو) کې نسه کوشش کوه⁽¹⁾

د روژې ماتوونکي

هغه شیان چې کفاره او قضا دواړه لازموي

۱- خوراک او خښاک

د قرآنکريم دا ایت چې وړاندې هم تبرشو : لَمْ يَنْجُوا الصِّيَامَ إِلَى الْأَيَّلِ.

او هغه حدیث چې یوازې له هېرونکي خخه د خوراک او خښاک و بال پورته شوي و .

⁽¹⁾ سنن أبي داود، كتاب الطهارة، باب: في الاستئثار، حديث رقم (142).

که چاله سپیدو وروسته له مېرمنې سره د روزه په حال کې
کوروالي وکړ، نو که انزالې شوی وي او که نه وي شوی، روزه يې
ماته شوه، قضا به هم راګرځوي او کفاره به هم ورکوي.^۱

هغه شيان چې روزه پري ماتېږي او یوازي قضا يې لازميږي

۱- قصدا په ډکه خوله قى کول :

ابوهريره رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل : " چاته چې قى ورپېښ شي او کابو پري رانه ولې پر هغه قضا نشته او که خوک قصدا او په لوی لاس قى وکړي هغه دې قضا راوري"²

او که چاته په ډکه خوله قى پېښ شو او د یوه نخود د داني په اندازه قى يې بېرته تېر کړ، روزه يې ماتېږي.³

¹) الفتاوي المنديه ۲۰۵/۱

²) جامع الترمذی، أبواب الصوم، باب: في من استقاء عمداً، حديث رقم (720).

³) رد المحتار على الدر المختار ۴۵۰ / ۳ كتاب الصوم، مطلب في الكفارة.

۲- حیض او نفاس :

په دې کې فرق نشته چې که د حیض یا نفاس وينه د ورځې په سر کې راشي او که په پای کې، اگر که له مابسامنه یو خوشبی وړاندې هم راشي روزه يې ماتیبې.

حضرت ابوسعید خدری رضي الله عنه وابي: رسول الله صلی الله علیه وسلم د لوی اختر يا کوچنۍ اختر په ورڅه عیدګاه ته روان و پر لاره يې خو مېرمنې ولیدلې نو ورته ويې ويل: ایا داسي نه ده چې مېرمن کله حایضه شي؛ نه لمونځ کوي او نه روزه نیسي؟ هغوي وویل: هو همداسي ده، رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: همدا يې د دین نقصان دی.^{۱)}

۳- په زوره پر چا روزه ماتول

که خوک په زور روزې ماتولو ته اړیستل شو، روزه يې ماتیبې خو کفاره پري نشته یوازې قضا به يې راګرځوي، دغه راز په ډنډ کې د

^{۱)} صحيح البخاري، كتاب الحيض، باب ترك الماء في الصوم، حديث رقم (304).

لمبېدو پر مهال که د چا ستونی ته او به تیری شي روژه پري ماتيرې اگر
که بل خوک بې په زوره غوپه کري.^۱

۴- په لوی لاس (په قصد سره) دود تېرول

که خوک په قصد سره حلق ته دود ننباسي، روژه بې ماتيرې.²

۵- سکريت يا چلم خکول

په سکريت يا چلم خکولو سره هم روژه ماتيرې.³

۶- ۵ پېشمني په وخت کي تېروتل

که چا په دي شک پېشمني يوه يا دوه دقيقې وروسته کړ چې بنایي
لا به سهار شوي نه وي او وروسته خرګنده شوه چې سهار را ختلی و،
هغه دي دا روژه پوره کري او په بدل کې دي له رمضان وروسته يوه بله
روژه ونيسي او کفاره پري نشته.⁴

^۱ الفتوى العالماكيرية ۲۲۲/۱، كتاب الصوم، الباب الرابع فيما يفسد و ما لا يفسد، ط: دارالكتب العلمية، بيروت.

^۲ رديحه علي الدرالمختار، ۴۲۱/۳، وايضا في جواهر الفقه لمحمدشافع رحمه الله ۵۱۸/۳.

^۳ الفتوى العالماكيرية ۲۰۲/۱ ماذنه: فتاوى محموديه ۱۳۸/۱۰

^۴: مرافق الفلاح، ص: ۳۶۹ ط: قدیمی کتب خانه

که یو چا په دې فکر روزه ماته کړه چې بنایی لمر لوبدلی وي؛ خو وروسته خرگنده شوه چې لمر نه دی لوبدلی، روزه بې ماته شوه، قضا به بې راګرځوي، کفاره پرې نشته.^۱

دغه راز په لاندې یادو کارونو سره هم روزه ماتیرې:

۸- د غرغړې پر وخت حلق ته او به تبرېدل.

۹- مېرمنې سره د لوبو یابنکولولو پر وخت انزال کېدل.

۱۰- یو داسې شی ستونی ته تبرېدل چې په عادتی ډول نه خورل کېږي، لکه د لرگې ډکۍ، د وسپني توهه او داسې نور.

۱۱- په هیره یو شی خورل او بیا په دې فکر قصدا خوراک کول چې کیدای شي روزه بې ماته شوې وي، په دې سره هم روزه ماتیرې او قضا به بې راګرځوي.²

۱۲- په وینټولین یا د سالنډۍ سپري کارولو سره هم روزه ماتیرې، وینټولین یو ډول درمل دی چې د سابندۍ ناروغان بې د خولې له لاري د یو ډول فشاري سپري په مت کاروي) نو که کوم ناروغ له دې درملو

¹: جواهرالفقه للشيخ محمدشفعی رحمه الله ۵۱۸/۳

²: جواهرالفقه للشيخ محمدشفعی رحمه الله ۵۱۸/۳

پرته روزه نه شوه نبولاي هغه دي روزه و خوري او بيا دي قضا را
و گرخوي.^۱

هغه شيان چې روزه پري او نه هم مکروه کېږي

۱- غسل کول

د گرمي له امله روزه کې په خوله یا پوزه یخې او به گرخول، لمبېدل او یا پر سر یا بدنه لوند توکر اچولو سره روزه نه ماتېږي او نه هم مکروه کېږي.²

۲- مسواك کارول

د مسواك په کارولو روزه نه ماتېږي.

۳- سرغورول

که په روزه کې څوک سرغور کړي روزه یې نه ماتېږي.³

¹: الدرالمختار ط: سعيد ٣٩٥ / ٢

²: الفتاوى العالمة الكيرية ١ / ٢٢٠

³: الدرالمختار: ٣ / ٤٢١ كتاب الصوم، مطلب يكره السهر اذا خاف فوت الصبح، ط: دارالعرفة، بيروت.

۴- احتلام

که خوک په خوب کې احتلام شي روزه يې نه ماتیرېي.^۱

۵- خوشبویی کارول

د عطرو په کارولو سره روزه نه ماتیرېي.^۲

۶- د اړتیا پر وخت د خوبو خوند کتل

ابن عباس رضي الله عنهمَا وايي: که خوک سرکه يا بل کتع وڅکي؛
نو که ستوني ته يې رسپدلی نه وي، پروا نه کوي.^۳

خودا په هغه صورت کې چې ډېرہ اړتیا وي، لکه د یوې مېرمنې
خاوند په طبعت کې تربیخ دی، هغې ته روا دي چې دکتع خوند یوازې
په ژبه وګوري او همدا حکم نانبای (ډوډۍ پخونکۍ) ته هم دی.

^۱: ایضا.

^۲: الفتاوی القاضیخان ۲۰۸/۱

^۳: مصنف ابن أبي شيبة، كتاب الصيام، في الصائم يتطعم بالشيء، حديث رقم (9369).

دغه راز مېرمن کولای شي خپل بچي ته په خپله خوله کې خواره
وژويي داسي چې ستوني ته بې خوند تېرنه شي؛ خودا په داسي وخت
کې چې هلتہ بل داسي خوک نه وي چې روژه بې نه وي نیولي.^۱

۷- د سترګو درمل کارول

په سترګو کې درمل اچولو سره روژه نه ماتيرېي اگر که په حلق کې يې
خوند محسوس شي. دغه راز په سترګو تورو لو هم روژه نه ماتيرېي.^۲

۸- د مار يا لرم چېجل

د مار يا لرم په چېجلو روژه نه ماتيرېي.^۳

۹- په هېړه سره خوراک یا خښاک کول

حضرت ابوهیره رضي الله عنہ د رسول الله صلی الله علیہ لہ مبارکې
خولې په یوه وینا کې وايي: که خوک په هېړه سره خوراک یا خښاک

^۱: البحرالراشق ۴۸۹ / ۲، كتاب الصوم، باب ما يفسد و مala يفسد، ط: رشيدية

^۲: الفتاوى العالكيريه ۲۲۴ / ۱، كتاب الصوم ، باب ما يفسد و ما الايفرد.

^۳: رالمختار علي الدرالمختار ۴۲۱ / ۳، كتاب الصوم، ط: دارالعرفة، بيروت

وکړي؛ نو روزه دې پوره کړي؛ حکه چې په هېره خوراک یا خښاک د الله پاک له لوري (مېلمسټیا) وي"^۱

دا حکم فرضي او نفلي دواړو روزو ته شامل دي.

دغه راز په خونرو شیانو هم روزه نه ماتېږي:

۱۰- بې اختیاره ستونی ته دود، ګرد یا چینجی ننوتل.

۱۱- بې اختیاره قى کول.

۱۲- پېچکاري لڳول.^۲

۱۳- غابونه وينې کېدل خو په دې شرط چې وينه ستونی ته ولاره نه شي.^۳

^۱: صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب الصائم إذا أكل أو شرب ناسيا، حديث رقم (1933).

^۲: رد المحتار/۲-۳۹۵-۳۹۶، باب ما يفسد الصوم و مالايفسد، ط: سعيد، وكذا في فتاوى العمالكيريه:

۲۰/۳، الباب الرابع فيما يفسد و فيما لايفسد، ط: رشيدية.

^۳: جواهر الفقه ۵۱۹/۳

هغه شیان چې روژه پړی مکروه کېږي

- ^۱- په روژه کې له مېرمنې سره لوبې کولو، او مچو کولو سره روژه نه ماتېږي؛ خو په روژه کې داسې کول مکروه دي، او که په دغه وخت کې انزال شي، روژه یې ماتېږي.^۱
- ۲- له عذر پرته د خورو خوند څکل.
- ۳- په خوله کې نارې راټولول او بیا بی تپرول.
- ۴- له ډېږي ارتیا پرته په غابس کې دوا کښو دل.
- ۵- دروژې په شپه تر سهاره په جنابت کې پاتې کېدل خلاف اولی دي، بنه دا ده چې په شپه کې غسل وکړل شي.
- ۶- رګ و هل (حجامت) په رګ و هلو سره درګ و هونکي روژه مکروه کېږي.
- ۷- د غابسونو دوا کارول؛ خو که دوا حلق ته تپره شي بیا روژه فاسديږي.
- ۸- په غابسونو کې د خوراک ذري (میده برخې) پرېښو دل.^۲

^۱: البحرالرائق ۲/۴۷۶، كتاب الصوم، باب ما یفسد الصوم و ما لا یفسد، ط: رشیديه

^۲: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روژه.

۹- دغه راز په روژه کې درواغویل، په درواغو شاهدی ویل، غیبیت کول، چغلخوری، تګی کول، جګړې کول، په دراغو قسمونه خورل، فااحش حرکات کول، سپکې خبرې کول، ظلم کول، نامحرمه مېرمنو سره خبرې کول او ورته کتل، سینما ته تلل، دا هغه څه دي چې روژه ورسره مکروه کېږي، بسايې روژه نیونکې په روژه کې په ځانګړې ډول له دې کارونو څخه هم ځانونه وساتي.

هغه عذر ونه چې له امله بې روژه ماتول روای

۱- د ناروغۍ د زیاتېدا وېړه

که یو خوک له روژې نیولو وروسته د ورځې په لړ کې ناروغ شو؛ نو که د روژې له امله بې ناروغې زیاتېده یا اوږدې دله، کولای شي روژه ماته کړي او بیا به بې قضارا ګرځوی کفاره پرې نشته، او که په پېچکاري بې درملنه کېدله، بیا دې روژه نه ماتوي.^۱

^۱: احسن الفتاوى ۴/۴۳۲ د فتاوى عالمگيرې په حواله.

۲ - د مور یا ماشوم ژوند ته گوابن

حاملي ميرمني ته که داسي خه ورپېښ شول چې د هغې یا یې د ماشوم ژوند ته گوابن و، هغې ته روزه ماتول غوره دي.^۱

۳ - مرگونې تنده رامنځته کېدل

د خورو پخولو با بل کوم اړین کار کولو له امله خوک دومره تبی شو چې مرګ ته نبدي شو، هغه دي روزه ماته کړي.²

د رمضان اړوند بېلابېلې مسئلي

۱ - د روزې کفاره

که خوک په لوی لاس، له کوم عذر، سفر، اویا ناروغۍ پرته روزه ماته کړي هغه به کفاره ورکوي او هم به د همدي ورڅي قضائي راګرځوي، کفاره دا ده چې یا به دوه میاشتې پرلپسي روزې نيسې، که د کمزورتیا یا ناروغۍ له امله روزې نشي نیولاۍ بیا دې شپېتو غریبانو ته دوه وخته په مړه خپته خواړه ورکړي - کولای شي په دوه ورڅو کې یې دوه ټله ورکړي او یا یوه غریب ته شپېته ورڅي هره ورڅ دوه وخته

¹: مسائل رفعت قاسمي، دوهم توک، مسائل روزه

²: مسائل رفعت قاسمي، دوهم توک، مسائل روزه

خواره ورکري، يا دا چې شپېتو مسکينانو ته يو وخت ډودي او د دوهه
وخت په بدل کې هر يوه ته د سراساې په ارزښت نغدي روپي ورکري- په
دي ټولو صورتونو کې کفاره ادا کيربي.^۱

شپېتو مسکينانو ته خواره ورکول د هغه چا لپاره دي چې دوه
مياشتې مسلسل روزې نشي نیولادي او که خوک وس لري چې دوه
مياشتې پرلپسي روزې ونيسي، هغه ته روانه دي چې مسکينانو ته
خواره ورکري.

او که خوک د شپېتو مسکينانو خواره يا یې (د سراساې برابر) قيمت
په يوئای دوو مسکينانو ته ورکري، کفاره یې نه سههی کيربي؛ بلکې اته
پنځوس نورو ته به یې هم ورکوي؛ البتہ هر يوه ته د یوې سراساې برابر.^۲

د کفارې په روزو کې شپېته ورځې پوره کول ضرور نه دي؛ بلکې د
سپورډيزو مياشتو دوه مياشتې روزې به نيسسي هغه که هره مياشت هر
څو ورځې راغله؛ خو دا په هغه صورت کې چې که خوک د سپورډيزې
مياشتې له لومړۍ نېټې خخه روزې پيل کري، او که خوک د سپورډيزو

^۱: حديث ابی هريرة في صحيح البخاري ۲۵۹ / ۱، ۲۶۰، كتاب الصوم، ط: قدیمی. ردمختار على الدرالمختار: ۴۱۱ / ۲، ۴۱۲.

^۲: الفتاوى العالمكيرية، كتاب الطلاق، الباب العاشر في الكفارة: ۱ / ۵۱۳، ط: رشیدية

میاشتو له منځ خخه د کفاری روزې پیل کړي هغه به شپېته ورځې پوره
کوي.^۱

۲ - د روزې قضاء

که د یو عذر له امله روزه قضائي؛ نو د عذر له منځه تللو سمدستي
وروسته بې قضا راول غوره دي البته له رمضان وروسته، په قضائي
روزو کې اختيار دی، که ټولی یوځای نيسی او که په جلاجله ورځو کې
بې نيسی.

۳ - پېشمنی

له نيمې شپې وروسته د صبح صادق له را ختلوا تر وړاندې پورې د
پېشمنی وخت دی، په دغه وخت کې خه ناخه خوراک کول سنت دی او
غوره دا ده چې پېشمنی د شپې په ترتولو وروستي برخه کې وشي خو
دومره ناوخته نه، چې پېشمنی په شک کې شي.

که مؤذن له صبح صادق را ختلوا وړاندې اذان وکړ، پېشمنی نه
بندیږي ترڅو چې صبح صادق نه وي را ختلی.

^۱: مسائل رفعت قاسمي، دوهم ټوک، مسائل روزه.

اذان باید له صبح صادق را ختلو وروسته وشي، او خلک باید په دې پوه شي چې د اذان په وخت کې هم خوراک کول ممنوع دی.

د پېشمني له پاي ته رسولو وروسته په زړه کې نيت کول بسنې کوي او که په ژبه دا توري ووايي، غوره ده: ٻصوم غَدِئَوْيَتُ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ.

ڇباره: د رمضان سبانۍ ورځې روزې نيت کوم.

٤- روژه ماتى

کله چې د لمر په پرپوتو باور راشي، بیا روژه ماتى وروسته کول مکروه دی؛ خو که کله هوا گرد جنه وه او د لمر په پرپوتو کې شک و، بیا روژه ماتى دوه-څلور دقیقې وروسته کول غوره دی، او عموما په روژه ماتي کې درې دقیقې احتیاط غوره دی.^۱

٥- تراویح

په رمضان کې د ماخوستن له فرض او سنتو وروسته شل رکعته لمو neckline سنت مؤکد دی.

په تراوو کې د ټول قرآنکریم ختم کول سنت دی.

^۱: جواهرالفقه، للشيخ المفتي محمدشفعی رحمه الله ۵۲۲/۳

د روژي اړوند بېلابېلې مسئلي

په هغه سيمو کې د روژي حکم چې شپه یا ورڅي دېره اوږده وي

په کومو سيمو کې چې ورڅ دومره اوږده وي چې روژه نیول پکې د انسان له وس خخه بهروي، لکه په ناروي هبوا د کې کله تر دوه وېشت ساعته هم اوږده ورڅ وي، د داسي سيمو د روژي حکم دا دی چې خنګه د لمانځه وختونه له نېډۍ هغو سيمو سره برابروي چې شپه او ورڅ پکې د معمول مطابق وي، همدغه راز دې روژه هم د هغوی له مهالو بش سره سم نيسې او ماتوي دي.¹

او که ورڅ اتلس ساعته وه، بیا دې پوره ورڅ روژه نيسې.²

يو دېرشمہ روژه

د يو شمېر هبوا دونو تر منځ د وختونو او مطالعو توپير وي؛ نو ځينې وخت يو سري په يوه هبوا د کې دېرش روژي پوره کړي وي خو چې بل هبوا د ته ورشي هلتنه هغه ورڅ دېرشمہ وي؛ نو داچې رمضان تر دېرشو

¹) فتاوى شامي: ۳۳ / ۱ ، كتاب الصلوة مطلب في طلوع الشمس من مغربها، وايضاً ۳۶۵ / ۱، مطلب في فاقد وقت العشاء كاهم بلغار، كتاب الصلوة.

²) مجموعة الفتاوى ۶۹۶ / ۱، ط: سعيد

ورحونه زیاتیرې، بسايي دا سپری د نورو خلکو د روژو د احترام له امله په هغه ورخ د روژې عادت و کړي.^۱

جراحی عملیات

له دماغ یا خیتې پرته د انسان د بدن د نورو غړو په عملیات کولو سره روژه نه ماتیرې.²

دغه رازد هغه اندامونو په اپربشن سره هم روژه نه ماتیرې چې معدې یا دماغ ته قدرتی سوری (منفذونه) ونه لري.³

او که د دماغ یا معدې عملیات یې په داسې ډول و کړل چې یواحې خه یې ورڅه ووپستل او خه یې ور داخل نه کړل، بیا هم روژه نه ماتیرې.⁴

او که د عملیات په وخت کې په دماغو یا معده کې دننه درمل و کاروی او یا مصنوعی غړی ولګوی، روژه پرې ماتیرې.⁵

¹: جدید فقهی مسائل: ۱۰۰

²: رد المحتار / ۲، ۳۹۵، ط: سعید

³: شامی / ۲، ۴۰۲، ط: سعید

⁴: رد المحتار / ۲، ۴۱۴، ط: سعید

⁵: شامی، ۲ / ۴۰۲ ط: سعید

دغه راز که د معدي د عملیات پر وخت د معدي کومه برخه بهر را
ووېستل شي او بېرته په خپل خای ولګول شي، روژه پري فاسديږي.^۱

که خوک په نس کې په مرمى، ولګيږي او مرمى هلتہ پاتې شي، روژه يې
ماتيرې او یوازې قضا به يې راګرځوي.²

له بدن خخه وينه وېستل

په روژه کې د پېچکاري له لاري له بدن نه په وينه وېستلو روژه نه
ماتيرې، البتنه دومره وينه وېستل مکروه دي چې د روژه نیونکي بدن
ورسره کمزوري شي چې بیا د روژې پوره کولو وس نه لري.³

دغه راز که په روژه کې خوک ناروغشو او وينې ته يې اړتیا شوه،
هغه کولاي شي خپل بدن ته د چا وينه تېره کړي، روژه يې نه فاسديږي.⁴

¹: الفتاوى العالىكيرية ۱ / ۴۰۲، ط: رسيدية

²: الدرالمختار ۳ / ۴۲۳، ط: دارالعرفة

³: احسن الفتاوى ۴ / ۴۳۵

⁴: البحرالراائق ۲ / ۴۷۶، ط: سعيد

په روزه کې غابن ويستل

د ډېرې اړتیا له امله په روزه کې غابن ويستل روا دی او که ډېره اړتیا نه وي بیا مکروه دی، او که د غابن ويستلو پر وخت دوا یا وينه خیتې ته ولاره شي؛ نو که وينه تر نارو زیاته یا برابره وه او یا یې خوند خرگند و، روزه ورسره ماتېږي.^۱

په پوزه کې دوا کارول

که په پوزه کې دوا کاروي؛ نو که دوا حلق ته ورسیږي روزه پرې ماتېږي او که ونه رسیږي، نه ماتېږي.^۲

په روزه کې شونډې سري کول

مېرمنې کولای شي په روزه کې شونډې سري کړي او که دا وېره وه چې سرخي به یې خولې ته لاره شي، بیا مکروه دی.^۳

^۱: احسن الفتاوى ۴/۴۳۶، در المحتار په حواله.

^۲: الفتاوى الشامي. مأخذہ: فتاوى محمودیہ ۱۰/۱۳۸

^۳: احسن الفتاوى ۴/۴۳۴

مېرمن د ورځي په منځ کې له حیض خخه پاکېدل

که یوه مېرمن د ورځي په منځ کې له حیض خخه پاکه شي، هغه دي
په همدي ورڅه نوره نیونکو په شان خوراک او څښاک نه کوي، او
د همدي ورځي قضا به هم را ګرځوي.^{۱)}

په غوب کې او به يا تېل ننوقل

که په خطاسره په غوب کې او به لارې شي، روزه نه ماتوي، او که دوا يا
تېل په غوب کې واچوي روزه ماتيرېي.²⁾

نابالغ چې روزه ماته کړي قضا پري نشته

نابالغ هلك يا نجلۍ که پخپله روزه ماته کړي يا یې پلارد رحم له
امله پري ماته کړي، قضا یې نشته.³⁾

¹⁾: حاشية الطحطاوي على مراقي الفلاح، ص: ۶۷۸

²⁾: احسن الفتاوى، ۴/۴۳۱ د رد المحتار په حواله.

³⁾: احسن الفتاوى ۴/۴۴۰ د رد المحتار په حواله.

د روژي مستحبات

۱- په روژه ماتي کې تلوار کول

حضرت سهل بن سعد رضي الله عنه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: "خلک (مسلمانان) به تر هغو په خیر کې وي چې په روژه ماتي کې تلوار کوي"^۱

ابوعطیه رحمه الله وايي: يوه ورخ زه او مسروق رحمه الله حضرت عائشې رضي الله عنها ته ورغلو ورته ومو وویل: اې د مسلمانانو موري! د رسول الله صلی الله علیه وسلم دوه صحابه دي، يو یې په روژه ماتي او لمانحه کې تلوار کوي او بل په روژه ماتي او لمانحه کې وروسته والى کوي؛ نو موږ خنګه وکړو؟ راته یې وویل: هغه کوم يو دی چې په روژه ماتي او لمانحه کې تلوار کوي؟ موږ ورته وویل: عبد الله - يعني : ابن مسعود رضي الله عنه- راته یې وویل: رسول الله صلی الله علیه به همداسي کول.^۲

^۱: صحيح البخاري، كتاب الصوم، باب تعجيل الإفطار، حديث رقم (1957).

^۲: صحيح مسلم، كتاب الصوم، باب فضل السحور وتأكيد استحباته...، حديث رقم (2554).

خو دا په دې معنا نه چې دومره تلوار وشي چې د لمړ په لوپدو کې
شک پیدا شي؛ بلکې د لمړ په لوپدو کې له یقین وروسته تلوار کول
مستحب دي.

۲ - په تازه کجورو روژه ماتول

حضرت انس رضي الله عنه وايي: رسول الله صلی الله علیه وسلم به
په لندو کجورو روژه ماتوله، که به هغه نه وي بيابا به يې په وچو کجورو
او که به هغه هم نه وي بيابا به يې د او بوا خو غړپه وکړل.^۱

۳ - د روژه ماتې دعا ويل

د روژه ماتې پروخت دا دعا ويل مستحب ده : اللهم اني لک صمت،
وبک امنت، وعليک توکلت، وعلى رزقك افطرت.

زبارة: خدايیه! تاته مې روژه ونیوله، پرتا مې ايمان راوري، پرتامي
توکل کړي، او ستا په (راکړي) رزق مې روژه ماته کړه.

^۱: سنن أبي داود، كتاب الصوم، باب ما يفطر عليه، حديث رقم (2356).

۴- له روزه ماتي وروسته دعا

ابن عمر رضي الله عنهمَا وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم چې
به روزه ماته کړه دا سې دعا به یې کوله: "تنده ماته شوه، رګونه لاندہ
شول او اجر و تاکل شو انشاء الله".^۱

- ۵- د پېشمني پر وخت یو خه خورل، اگر که د او بو یو غرب هم وي.
- ۶- پېشمني دومره نه ناوخته کول چې روزه په شک کې شي.
- ۷- خپلوانو، نېستمنو او اړو خلکو سره مرستې کول، مسلمان باید تل
د نېکيو کارونه وکړي؛ خو په روزه کې بنایي له نورو میاشتو خخه په
دې لاره کې ډېر زیار و باسي.

وروستي یادونه: له تېرو خبرو خخه خرګنده شوه چې روزه یوازي د
خوراک او خبناک او جماعنه کولو ته نه وايي؛ بلکې په روزه کې باید
مسلمان له هر ډول ناوره کارونو خخه روزه و نيسۍ او ونسېي چې روزې
څومره اغیز ورباندي کړي دی، په همدي ډول هغه ټول ثوابونه او
انعامونه ترلاسه کولاي شي چې الله یې په بدل کې وعده کړي ده او که
نه، یوازي له خوراک او خبناک خخه لاس و اخلي؛ خونوري بد اخلاقی
کوي بیا له روزې خخه هیڅ ګته نشي پورته کولاي او تشن لاس به
ورخخه تیرېږي. رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمایي: دا سې روزه
نيونکي شته چې لوبې او تندي تیرې کړي؛ خو هیڅ په لاس ورنشي، او

^۱: سنن أبي داود، كتاب الصوم، باب ما يفطر عليه، حديث رقم (2357).

داسې دشپې ولارېدونکي او عبادت کوونکي هم شته چې له بې خوبې
پرته نور هیڅ په لاس نه ورئي، خوک چې روزه ونیسي؛ خو ناوره کارونه
پري نبدي الله جل جلاله د هغوي د خوراک او خناسک د پربنیسودلو هیڅ
پروا نه لري.^۱

الله دي وکړي چې ټول د روزې له سترو نعمتونو خخه برخمن شو . آمين

^۱. سنن ابن ماجه، كتاب الصيام، باب ما جاء في الغيبة والرفث للصائم، حديث رقم (1690).

اعتكاف

د الله د رضا په نیت جومات کې په داسې ډول او سېدلو ته اعتکاف وايې، چې له هغه اړتیا وو پرته چې په جومات کې نه پوره کېږي (لکه او دس ماتې، واجب غسل او او دس) له جومات خخه نه وئي او اعتکاف (سنن مؤکد علی الکفایة دی) معنا دا چې که له کلې خخه یو تن اعتکاف ته کښینې د نورو غاره خلاصېږي او که یو هم کښینې نې د ټولو غاره بنده ده او که چا پر خان د اعتکاف نذر منلى وي بیا پر هغه واجب دی.

د اعتکاف فضائل

د روژې له اهمو عبادتونو خخه یو هم اعتکاف دی چې د همدې میاشتې په وروستیو لسو ورځو کې ترسره کېږي او دا چاره رسول الله صلی الله علیه وسلم له هجرت نه وروسته هر کال ترسره کېږي ده او د ژوند په وروستی کال بې شل ورځې اعتکاف وکړ.

د اعتکاف معنا د الله په کور کې دېره کېدل او د هغه دربار ته نواتې ورتللي دی او خپل ټول وخت د هغه عبادت ته ځانګړۍ کول دي، په دنيا کې چې یو خوک د چا کورته نواتې ورشې هغه یې هرو مرو غږ اوږي؛ نو د ارحم الراحمين جل جلاله شان خو تر دې ټبر لوره دی چې د هر

بنده بغ واوري او توبه بې قبوله کري، ٿرا بې واوري او د له بركتونو ڏکه مياشت کي خانگري انعام پري وکري، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: دقيامت په ورخ چي هيش سiyorى نه وي، الله به او وتنو ته دخپل عرش د سiyorى لاندې ٿاي ورکري... يو له هفو خخه هغه مسلمان دی چي زره بې ترجومات پوري ترلي وي او له يوه لمانهه وروسته د بل لمانهه په تمه وي؛¹⁾ نو فکرو کري يو چا چي يوازي د پنهو لمونخونو په وخت کي په جومات پوري زره ترلي وي نو هغه چاته به خومره شواب ورکوي چي ټول وخت بې جومات ته وقف کري وي او يوازي د الله تعالى عبادت بې مشغله وي!!

د اعتکاف يوه لویه گته دا ده چي انسان په دې خوشپو کي خپل زره ته متوجه کيري او د هغه د اصلاح فکر کوي، او زره د انسان په بدن کي هغه برخه ده چي د ټولو اعضاوو اصلاح ورپوري ترلي ده، رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمائي: واوري! د انسان په بدن کي يوه ټوته غونبه ده، هغه چي اصلاح شي ټول بدن ورسه اصلاح کيري او که هغه فاسده شي ټول بدن ورسه فاسديري، واوري! هغه ټوته زره دي.²⁾

¹⁾ صحيح البخاري، كتاب الأذان، باب من جلس في المسجد يتضرر الصلاة..، حديث رقم (660)

²⁾: صحيح مسلم، كتاب المساقات، باب أخذ الحلال وترك الشبهات، حديث رقم (4091).

او ډېر څله زړه د ناروا مجلسونو، بې ځایه خبرو، شهواتو، بېخایه خوراکونو، ډېر خوبونو او یو لړ هغو عواملو له امله فاسدېږي چې انسان په اعتکاف کې ورڅخه لري او خوندي وي.

د اعتکاف خو اړوند مسائل

۱- نارینه وو ته له جومات پرته په بل خای کې اعتکاف روانه دی،

الله جل جلاله فرمایي: وَأَئِمَّةُ عَكْفٍ فِي الْمَسْجِدِ [البقرة: ۱۸۷]

ڇباره: کله چې تاسو جوماتو کې خپله وي.

او په مساجدو کې د اعتکاف لپاره لومړنی غوره جومات مسجد حرام دی، دوهم مسجد نبوی او دریم مسجد اقصى دی او له دې پرته نور تول جوماتونه په ثواب کې یو ډول دي. البتہ جامع جومات د کلی له جومات نه ډېر ثواب لري.

۲- په کوم جومات کې چې لمونځ په جمعه کېږي او امام او مؤذن ولري هلتله اعتکاف صحیح دي، د اعتکاف لپاره د جمعی لمونځ شرط نه دی. ^۱)

۳- مېرمنې په کور کې اعتکاف کولای شي ^۱)

^۱: الدرالمختار: ۴۹۳/۳، باب الاعتكاف، كتاب الصوم، ط: دارالمعرفة، بيروت.

که له تېول کلې خخه یو تن هم اعتکاف ته کېښې ناست، نود سنت د پېښوولو له امله د تېولو کليوالو غاره بنده ده.^۲

۴- باید جوماتونه بنه ودان وي ترڅو د اعتکاف په لړ کې معتکف ته کومه ستونزه پېښه نشي او که بیا هم کوم مسجد ونړیږي یا د باران له امله وڅېږي او د معتکف د اوسبدو حاینه وي؛ نود عذر له امله معتکف بل جومات ته تللای شي.^۳

۵- معتکف کولای شي د انساني ضرورت له پاره جومات خخه ووئي او پر لاره کولاي شي خلکو ته سلام وکړي، له مېلمنو سره ستري مشي وکړي، د ناروغ پونستنه وکړي او په جنازه کې ګډون وکړي؛ خودا تولې خبرې هغه وخت سهېي دي چې له جومات نه په همدي نیټ نه وي راوتلى، دا به پر روانه کوي او ورته درېږي دي نه، له دي پرته معتکف باید له هر ډول ناوره خبرو او خندا خخه ئان وساتي.^۴

۶- که په جومات کې او به نه وي او نه هم بل خوک وي چې معتکف ته د او داسه له پاره او به راوري؛ نو معتکف کولاي شي د او داسه لپاره کورته ولار شي او له او دس کولو سمدستي وروسته له کوم ځنډ پرته

¹: الدرالمختر^۳/۴۹۴ باب الاعتكاف، كتاب الصوم، ط: دارالمعرفة، بيروت.

²: جامع الرموز: ۱/۳۷۶، فصل في الاعتكاف، ط: كريميه، ماذده: فتاوى محموديه

³: الفتاوی العالکریۃ: ۱/۲۳۴، كتاب الصوم الباب السابع في الاعتكاف، ط: دارالكتب العلمية، بيروت.

⁴: البحرالراائق: ۲/۵۲۹، كتاب الصوم، باب الاعتكاف، ط: رشیدية، ماذده: فتاوى محمودية

بېرته جومات ته راشي؛ خودا حکم د واجب او د اسه لپاره دی، نه د نفلی او د س لپاره. (۱)

۷- په اعتکاف کې بېخې چوپ کېدل اړین نه دی؛ بلکې مکروه دی، نېټکې خبرې کول غوره دی.

۸- په اعتکاف کې ئانګړي عبادت شرط نه دی، لمونئ، تلاوت، او یا د دینې کتابونو کتنه او یا یې چې هر عبادت زره وغواړي، کولای شي.

۹- که يو معتکف بې ضرورته د لې وخت لپاره هم له جومات خخه ووټ، اعتکاف بې ماتېږي، که قصدا وتلى وي او که په هېړه سره، د دې اعتکاف قضا به راوري.

۱۰- که د رمضان په وروستيو لسو ورڅو کې اعتکاف کوي؛ نو ښايي د شلمې ورځې له لمر پربوتلو وړاندې مسجد ته ولاړشي. او چې د اختر میاشت ولیدل شي، بیا به اعتکاف پای ته رسوي. (۲)

پای

^۱: مجمع الانهر: ۲۵۶/۱، کتاب الصوم، باب الاعتكاف، ماخنده: فتاوى محمودية ۲۳۵/۱۰

^۲: جواهر الفقه للشيخ المفتى محمدشفعی رحمه الله، ۵۲۳/۳

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library